

Sygn. akt: IV RC 526/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2021r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Grażyna Kursa

Protokolant: Beata Doleżych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 maja 2021r. w R.

sprawy z **powództwa D. O.**

przeciwko W. O.

o alimenty

- 1) zasądza od pozwanego W. O. na rzecz powódki D. O. alimenty w kwocie po 300 zł (trzysta złotych) miesięcznie płatne do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 1 października 2020 roku;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) wzajemnie znosi koszty zastępstwa procesowego;
- 4) odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 526/20

UZASADNIENIE

Powódka D. O. domagała się zasądzenia od pozwanego W. O. alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie począwszy od 1 października 2020 roku.

W uzasadnieniu żądania powódka podała, że strony zawarły związek małżeński 14 stycznia 2012 roku, następnie 4 lutego 2019 roku małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z winy pozwanego. Wskutek orzeczenia rozwodu doszło do pogorszenia sytuacji materialnej powódki, 23 czerwca 2020 roku rozwiązano z powódką umowę o pracę. Obecnie powódka jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna, otrzymuje zasiłek w wysokości 894 zł netto miesięcznie. Powódka mieszka razem z rodzicami i korzysta z ich pomocy finansowej. Do chwili utraty pracy powódka przekazywała rodzicom regularnie kwotę 400 zł miesięcznie w ramach opłat mieszkaniowych. Obecnie miesięczne wydatki powódki wynoszą 1790 zł. Pozwany mieszka ze swoją partnerką i jej dzieckiem. Z informacji jakie uzyskała powódka wynika, że sytuacja materialna pozwanego pozostaje obecnie co najmniej na takim poziomie jak w chwili orzeczenia rozwodu. Świadczy o tym choćby fakt, że w ubiegłym roku pozwany zabrał córkę stron na wakacje do Chorwacji. (k. 3-7)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarzucając, że fakty przedstawiane przez powódkę w pozwie pozostają ze sobą w sprzeczności, szczególnie te dotyczące sytuacji majątkowej powódki w czasie trwania małżeństwa. Podkreślił, że powódka po rozwodzie intensywnie wyjeżdżała na wakacje sama bądź z córką

m.in. do Egiptu, Hiszpanii, Tunezji czy też w góry oraz nad polskie morze. Zaprzeczył jakoby prowadził życie na takim poziomie jak w czasie trwania małżeństwa. Wysokość zarobków uzyskiwanych przez pozwanego w trakcie małżeństwa stron determinowana była przede wszystkim ilością godzin nadliczbowych przepracowanych przez pozwanego. Nadto pozwany wówczas zatrudniony był u innego pracodawcy niż obecnie. Aktualnie pracuje w (...) Sp. z o.o. w C. i osiąga wynagrodzenie w wysokości 4200 zł. Zakwestionował również listę operacji bankowych przedstawionych przez powódkę (k.99-102).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. z 4 lutego 2019 roku w sprawie o sygn. akt II RC 1140/18 rozwiązano przez rozwód małżeństwo stron zawarte 14 stycznia 2012 roku - z winy pozwanego.

W toku postępowania rozwodowego powódka domagała się od pozwanego alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie, jej roszczenie zostało oddalone.

Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron M. O. urodzoną (...) powierzono powódce, pozostawiając pozwanemu prawo do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka, takich jak zdrowie i edukacja. Kosztami utrzymania małoletniej obciążono oboje rodziców, zobowiązując jednocześnie pozwanego do łożenia na jej rzecz alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie.

W trakcie postępowania w sprawie o rozwód powódka pracowała w biurze podróży w Ż., osiągając z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 1650 zł. Mieszkała wraz z córką i pozwanym w mieszkaniu stanowiącym własność pozwanego. Pozwany ponosił wszystkie koszty mieszkaniowe. Powódka ponosiła koszty własnego wyżywienia, odzieży oraz środków czystości. Nadto ponosiła koszty telefonu w kwocie 100 zł miesięcznie oraz paliwa - 200-300 zł miesięcznie.

Pozwany wówczas pracował w C. w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku kontrolera jakości, otrzymując wynagrodzenie rzędu 3000 zł. Na miesięczne ponoszone przez pozwanego koszty składał się: czynsz 570 zł, gaz 60 zł, prąd 100 zł (200 zł co drugi miesiąc), Internet 40 zł, telewizja 40 zł, rata za pralkę 90 zł, telefon 100 zł oraz paliwo 400 zł. Pozwany ponosił również koszty wyżywienia i odzieży, których nie potrafił określić kwotowo.

(dowód: akta Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. II RC 1140/18 k. 188-188v, 184-186, 163-164v, 15,16, zeznania pozwanego k. 224v-225)

Powódka obecnie ma 36 lat, z zawodu jest specjalistą do spraw turystyki. Od 15 marca 2016 roku do 30 września 2020 roku pracowała w Biurze (...) w C.. Z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną firmy wywołaną pandemią (...)19 23 czerwca 2020 roku otrzymała wypowiedzenie umowy o pracę. Od 6 października 2020 roku zarejestrowana była w Urzędzie Pracy w R. jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku, który przez pierwsze 90 dni wynosił 1200 zł, a następnie 942,30 zł. Od 1 maja 2021 roku zatrudniona jest na podstawie umowy o pracę na okres próbny na stanowisku specjalisty do spraw turystyki z miesięcznym wynagrodzeniem 2800 zł brutto. Otrzymuje od pozwanego alimenty na rzecz małoletniej córki w kwocie po 800 zł oraz pobiera świadczenie 500 + na jej rzecz. W czasie wypowiedzenia umowy o pracę powódka pracowała dwa miesiące u J. H. w firmie H4 na podstawie umowy o dzieło, uzyskując wynagrodzenie w kwocie ok. 1200 zł.

Powódka mieszka z małoletnią oraz z rodzicami w mieszkaniu jej rodziców. Powódka nie ponosi kosztów utrzymania mieszkania, które w całości są pokrywane przez jej rodziców. Na koszty utrzymania rodziny ponoszone przez powódkę składa się: wyżywienie 700-800 zł miesięcznie, środki czystości i „chemia” 100-150 zł., leki 50-150 zł, paliwo 250 zł, abonament telefoniczny 100-150 zł. Powódka korzysta z pomocy finansowej rodziców oraz brata, który m.in. opłacił jej wizytę u dentysty.

17 lipca 2019 roku powódka kupiła samochód osobowy marki O. (...) z 2012 roku za kwotę 21560 zł. Samochód został zakupiony częściowo za pieniądze pochodzące ze sprzedaży poprzedniego samochodu stron, w wyniku której

powódka otrzymała kwotę 8500 zł, ze środków przysługujących jej w ramach podziału majątku w kwocie 6000 zł oraz za pieniądze przekazane powódce przez jej rodziców. Powódka otrzymała również środki z ubezpieczalni uzyskane z tytułu wypadku, w kwocie 2761 zł.

Pracując w biurze podróży, powódka wyjeżdżała na wyjazdy służbowe zarówno w kraju jak i za granicę. Koszty tych wyjazdów w całości pokrywane były przez biuro podróży, w którym pracowała. Wyjazdy odbywały się 3 razy w roku i były obowiązkowe. Każdy pracownik co najmniej raz w roku musiał jechać na taki wyjazd. Każdorazowo na wyjazd służbowy pracownicy otrzymywali umowy, takie jakby dokonywali zakupu wakacji.

Po rozwodzie powódka wyjechała z córką na zagraniczne wakacje, które zarezerwowała rok wcześniej. Koszt tych wakacji wyniósł 1300 zł.

Pozwany obecnie ma 35 lat, z zawodu jest kontrolerem jakości. Obecnie pracuje na stanowisku zgodnym z zawodem w (...) Sp. z o.o. w C. na podstawie umowy o pracę na czas określony do 16 listopada 2021 roku z wynagrodzeniem 4200 zł brutto (3000 zł netto) plus premie uznaniowe, które zależą od wyniku sprzedaży i wynoszą ok. 500-700 zł.

24 czerwca 2019 pozwany roku zaciągnął pożyczkę w kwocie 40 000 zł, miesięczna rata spłaty pożyczki wynosi 1508,19 zł, a termin płatności ostatniej raty przypada na 10 listopada 2021 roku. Część środków z pożyczki w kwocie 24 000 zł została przekazana przez pozwanego na rzecz małoletniej córki w formie darowizny. Kwota 6000 zł została przeznaczona na spłatę powódki z tytułu podziału majątku.

Po rozstaniu z powódką pozwany związał się z inną kobietą. Partnerka pozwanego ma dwoje małoletnich dzieci, nie pracuje, otrzymuje alimenty na rzecz dzieci. Jest właścicielką sześciu mieszkań oraz dwóch lokali użytkowych, z których otrzymuje dochód miesięczny w wysokości ok. 6500 zł. Pozwany mieszka z partnerką oraz jej dziećmi w mieszkaniu stanowiącym jego własność. Partnerka pozwanego pokrywa koszty utrzymania mieszkania, które wynoszą ok. 1000-1200 zł oraz wspiera pozwanego finansowo w ponoszeniu pozostałych kosztów jego utrzymania.

Pozwany w ciągu ostatnich dwóch lat był na licznych wyjazdach wakacyjnych, m.in. na Majorce, w Chorwacji, czy na B..

(dowód: akta II RC 1140/18, zeznania świadków D. W. k. 222-222v., A. W. k.222v.-223, A.J. k. 223-223v., J, H. k. 223v., zeznania powódki k. 223.-224v., zeznania pozwanego k. 224v.-225, zeznania świadka S. M. k. 224v., przelewy i lista transakcji k. 10-48, rozwiązanie umowy k. 50, decyzja PUP k. 51, umowa o pracę k. 93-94, umowa pożyczki k. 95-106, umowa darowizny k. 107-108, wydruki rozmów pomiędzy stronami k. 110-113, wydruki z Internetu dotyczące spędzania czasu przez strony k. 81-92, 143-158, umowa o dzieło k. 159, , informacja (...) k. 160, umowa o częściowy podział majątku k. 161-163, umowa sprzedaży k. 164-166, rachunki k. 167-178, umowa o pracę k. 221)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przeprowadzone w sprawie, szczegółowo powyżej opisane w postaci zeznań stron, świadków i zebranych w sprawie dokumentów. Zgromadzony materiał dowodowy ocenić należy jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający. Większość twierdzeń stron zasadniczo odnajdowała potwierdzenie w dokumentach przedłożonych do akt sprawy, których autentyczności nie kwestionowano.

Strony nie zgłaszały dalszych wniosków dowodowych, a Sąd uznał sprawę za wyjaśnioną do merytorycznego rozstrzygnięcia.

Sąd zważył co następuje.

M.-prawną podstawą żądania powódki stanowi przepis art.60 § 2 kro, w myśl którego jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu tezy XIII wytycznych alimentacyjnych z 1987r. wyraził pogląd, iż „przesłanką, od której zależne jest powstanie obowiązku alimentacyjnego małżonka ponoszącego wyłączną winę rozkładu pożycia, jest spowodowanie przez rozwód istotnego pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego, nie mającego jednak cech niedostatku. Dla oceny, czy przesłanka istotnego pogorszenia sytuacji materialnej występuje, przeprowadzić należy porównanie każdorazowej sytuacji materialnej małżonka niewinnego z tym położeniem, jakie istniałoby, gdyby rozwód nie został orzeczony i gdyby małżonkowie kontynuowali pożycie

Przyczynianie się, o którym mowa art.60 § 2 kro powinno nastąpić „w odpowiednim zakresie”. W konkretnym przypadku zakres przyczyniania się małżonka wyłącznie winnego do zaspokajania „usprawiedliwionych potrzeb” będzie zależny od całokształtu okoliczności całej sprawy. Przy ocenie tej może być pomocne porównanie m.in. stopy życiowej, jaką obojgu rozwiedzionym małżonkom zapewniają ich możliwości zarobkowe i majątkowe.

W przypadku rozszerzonego obowiązku alimentacyjnego małżonka wyłącznie winnego zakres tego obowiązku zależy od jego możliwości zarobkowych i majątkowych, tak bowiem rozumie się użyte w § 2 określenie, że małżonek ten obowiązany jest przyczynić się do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego „w odpowiednim zakresie” (vide: uchwała Sądu Najwyższego Izba Cywilna i Administracyjna z dnia 16 grudnia 1987 roku, III CZP 91/86, publikowana OSNC 1988/4/42).

W niniejszej sprawie przesłanką, od której uzależnione jest powstanie obowiązku alimentacyjnego po stronie pozwanego nie jest zatem stan niedostatku powódki, a istotne pogorszenie jej sytuacji materialnej spowodowanej przez rozwód, co w toku niniejszego postępowania należało wykazać.

Sąd uznał, że wyżej opisana przesłanka w postaci „istotnego pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego rozkładowi pożycia małżeńskiego” zachodzi po stronie powódki, bowiem w sytuacji gdyby strony nadal pozostawały w związku małżeńskim to powódka korzystałaby również z wynagrodzenia pozwanego i żyłaby na wyższej stopie życiowej.

Powódka, wnosząc o alimenty, powoływała się na pogorszenie sytuacji finansowej w wyniku rozwodu, co bezspornie zostało potwierdzone przeprowadzonym postępowaniem dowodowym. Powódka zmuszona była wyprowadzić się z mieszkania pozwanego, aktualnie mieszka z córką u rodziców, nie ma bowiem własnego mieszkania i nie dysponuje odpowiednimi środkami na jego zakup. Ponadto w dużej mierze korzysta z pomocy finansowej rodziców. Szczególnie korzystała z ich pomocy w okresie kiedy pozostawała bez pracy. Utrata przez powódkę pracy związana była z pandemią, która wpłynęła na kondycję finansową biura podróży, w którym powódka pracowała. Powódka od 1 maja 2021 roku nawiązała nowy stosunek pracy. Aktualnie pracuje na podstawie umowy o pracę na okres próbny do 31 lipca 2021 roku z wynagrodzeniem w wysokości 2800 zł brutto. Podkreślić należy, że z uwagi na wieloletnie doświadczenie w branży turystycznej istnieje duże prawdopodobieństwo, że umowa ta zostanie przedłużona. Niemniej jednak, należy wziąć pod uwagę, że przez pewien okres, nie ze swojej winy powódka pozbawiona była zarobkowania.

Odnosząc się natomiast do sytuacji materialnej pozwanego podkreślić należy, że nie sposób wymagać od niego aby świadczył pracę w godzinach nadliczbowych tak jak miało to miejsce w czasie trwania małżeństwa. Pozwany pracuje na tym samym stanowisku, które zajmował w czasie trwania małżeństwa, jednakże zmienił pracodawcę. Nie posiada innych źródeł dochodu. Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 3000 zł. Poza alimentami na rzecz małoletniej córki w kwocie 800 zł miesięcznie, posiada również zobowiązanie w postaci pożyczki, której miesięczna rata to kwota ok. 1500 zł. Środki pochodzące z pożyczki, jak zgodnie strony przyznały, zostały przekazane na rzecz córki stron w formie darowizny w kwocie 24000 zł na potrzeby mieszkaniowe oraz na rzecz powódki tytułem podziału majątku wspólnego. Koszty mieszkaniowe pozwanego, z uwagi na jego sytuację finansową, pokrywa jego obecna partnerka.

Bacząc na sytuację finansową pozwanego uznać należy, że może łożyć na utrzymanie powódki kwotę po 300 zł miesięcznie. Trzeba podkreślić, że powódka nie musi znajdować się w niedostatku, aby otrzymywać alimenty od pozwanego – małżonka wyłącznie winnego – ale też nie ma już prawa do równej stopy życiowej z pozwanym. Rata

alimentacyjna ustalona na 300 zł miesięcznie pozostaje w korelacji z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi pozwanego.

Mając na uwadze powyższe na mocy art.60 § 2 kro orzeczono jak w sentencji. Mając na uwadze, że żądanie strony powodowej zostało częściowo uwzględnione na podstawie art. 100 kpc wzajemnie zniesiono koszty zastępstwa procesowego. Na podstawie art. 102 kpc odstąpiono od obciążania pozwanego kosztami postępowania, zważywszy na jego sytuację majątkową oraz zobowiązania alimentacyjne i kredytowe. O odsetkach na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych orzeczono w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 kc. Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.